

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Synopsis Magnalium Divi Josephi

Ignatius <a Sancto Francisco>

Leodii, 1684

Cap. 12. An D. Iosephus ut in utero sanctificationem, ita ibi rationis usum
per accelerationem acceperit?

urn:nbn:de:hbz:466:1-38500

non possit haberi: sufficit autem nobis in Divo Iosepho ponere perfectam virtutem ex abundantia gratia, nec est necesse eam ponere ex qualibet occasione virtutis; ut patet (taceo Christum & Beatam Virginem) in Angelis qui sine fomite per unicum actum intentum virtutis, plus meruerunt quam Sancti cum fomite cui resisterunt per plures annos.

XVIII. Obijcies secundò, illud ejusdem Apostoli ad Rom. cap. 7. *Video aliam legem in membris meis repugnantem legi mentis meae & captivantem me in lege peccati*, ubi cum Apostolus ad summam gratiam elevatus, dicat se adhuc sentire rebellionem carnis, evidens est eam in ceteris etiam vigere. Respondeo ex hoc argumento sequi tantum nullum ita posse crescere in sanctitate quod ex illa tandem sequatur fomitis extinctio: non verò quod Deus favorem illum alicui tribuere non possit ex sua benevolentia, quemadmodum pro fomite totali constat in Beatà Virgine, Adamo, & Evà: & pro partiali v. c. in materia libidinis, in D. Thomà Aquinate, in materia, iræ, superbiæ, gulæ, & aliis vitiis, in aliis Sanctis ex relatione Authorum fide dignorum: in primò sensu namque videretur hæreticum, quia D. Hieronymus in epistolâ ad Ctesiphontem, id tribuit Pelagianis ut unam ex eorum hæresibus, & in Concilio Viennensi id tribuitur Beguardis & Beguinis, ut refertur in Clementinâ ad nostrum.

XIX. Obijcies tertio & ultimò, ex Patre Arriagâ in prim. secund. tom. 2. disp. 51. tract. de Justificat. sect. 5. Cum istud donum supponatur provenire à liberalitate Dei, non licet ullo modo asserere ulli esse concessum sine urgentissimo fundamento, quia miracula non debemus astruere, vel admittere sine gravissimâ causâ: unde tutius, ait Arriaga, hoc privilegium negatur omnibus aliis à Christo & Beatissimâ Virgine, quam vel uni conceditur.

XX. Respondeo primò, an hoc Arriagæ argumentum pro negativâ præponderet nostris pro affirmativâ adductis, æquum posco Lectorem Judicem. Respondeo secundò, ne nostram assertio- nem tanquam dubiam relinquamus,

dico urgentissimum esse fundamentum, & hoc, & ea quæ totâ hâc disputatione de ejus in utero sanctificatione, & extraordinariâ confirmatione in gratiâ diximus asserendi: nam ab æterno electus est, ut esset Pater Christi: electus est ut esset sponsus Virginis: & per hæc electus est ut cooperaretur quâcum homini licuit Mysterio Incarnationis Verbi, & saluti generis humani: Cum ergo istud Mysterium cui ita cooperatus est, sit totius fons gratiæ, debuit proculdubio ex eo plus ceteris omnibus haurire. Quare cum in eo reperiantur rationes tantum ponderis, quales nullæ similes in aliis Sanctis, urgentissimum est fundamentum illi hæc privilegia, quæ aliis denegantur, concedendi.

CAPUT XII.

An D. Iosephus ut in utero sanctificationem, ita ibi Rationis usum per accelerationem accepit?

ACCELERATIO usus rationis in sanctificatis in utero, est donum utendi gratiâ acceptâ in utero: quod donum quantum sit, & quàm Divinum, per se patet: Nam ex eo sequitur, quod ex tunc sanctificatus cœperit ex gratiâ operari & mereri, aliâ enim gratiâ & sanctitatem acceptam amisisset, quia peccat mortaliter homo in doctrinâ D. Thomæ, qui quàmprimum pervenit ad usum rationis, non eo utitur & gratiâ, ut se ad Deum convertat: unde fit ut sanctificatus ab inde gratiam gratiæ, meritum merito semper cumulando, tandem feliciter ad illam eminentem peringat sanctitatem, propter quam ex destinatione Dei gratiam illam uterinam accepit.

Cum ergo Divo Iosepho debeatur quidquid melius est, modò nihil obstat: certè si ulli mortalium hoc donum concessum est, & illi utique sine ullâ hæsitacione concessum fuisse dicendum: idque à fortiori propter rationem toties à nobis tactam, eminentem scilicet illam præ ceteris electio-

Synopsis

agnabit
D.
Iosephi
SV
an

nem, meritum, & dignitatem. Quis enim talis meriti & dignitatis ut Pater Christi: Porro D. Joanni Baptistæ fuisse concessum communiter docent Sancti Patres, alii implicite & interpretative, alii expresse. Origenes Homil. 10. in Luc. D. Irenæus lib. 3. c. 18. S. Cyrillus Hierosol. Catech. 3. S. Pater noster Cyrillus Alex. lib. de fide ad Regin. D. Hieronymus epistol. 7. ad Lætam & alibi, D. Chrylost. in Encom. D. Joan. Baptist. & alibi sæpè: noster Imperfectus in Matth. hom. 27. D. Ambrosius, Theophilaët. & Eurhim. in Luc. Divus Leo serm. 10. de Nativitat. S. Maximus Homil. 1. de Nativit. S. Joan. Bap. Simeon Metaphrast. serm. de Vitâ & Dormit. Deip. Antipater Bostor. Episcop. Orat. de Baptistâ: Pantaleon serm. de Luminib. tom. 7. Mag. Biblioth. SS. Patrum, D. Petrus Chrysolog. Homil. 88. de venerab. Beda homil. de Visitat. D. Antoninus p. 4. Summ. Tit. 15. c. 20. §. 2. Dion. Carthuf. serm. 3. de S. Joan. Bap. Clichtoveus lib. de Visitat. Mariæ, Caietanus in Luc. c. 2. & in Summam D. Thomæ 3. part. quæst. 37. art. 3. Barrad. in Evang. tom. 1. lib. 7. cap. 12. Suarez in 3. part. quæst. 27. disp. 4. sect. 7. Didacus Stella, Maldonatus & Cornel. à Lapide in Luc. & ex nostris Thomas Beauxamis tom. 1. in Harmon. Evang. ad c. 1. Luc. & Joan. à Sylveira tom. 1. in Evang. lib. 1. c. 4. q. 25. & alii sine num.

III.

Confirmaturque hæc præfatorum Patrum & Doctorum sententia de Divo Joanne Baptistâ ex vetusto officio festi Visitationis Beat. Virgin. ubi hæc habebantur.

Acceleratur ratio in puero nondum nato,

Instinctu Sacri Pneumatis divinitus sibi dato,

Novit præsentem Dominum in Virgine clam latentem,

Adoravit cum iubilo ad servulum venientem.

quibus satis consonant quæ de eodem Sancto Præcuratore in ejus festo cantat Ecclesia.

Ventris obstruso recubans cubili

Senserat Regem thalamo manentem;

Hinc parens nati meritis uterque,

Abiit pandit.

Confirmatur item ex Concilio Basiliensi Sess. 43. de Visitatione Virginis, ubi ait inter alia, Salvatore[m] à suo Præcuratore in utero Matris suæ existente fuisse recognitum. Vide Barrad. citatum.

Verùm cum Patres & Doctores præfati ex hoc solùm colligant acceleratum D. Joanni Baptistæ rationis usum, quod exultaverit in utero matris ad præsentiam sui Salvatoris & vocem Mariæ: Dices cum Cornel. Jansen. Gandav. in Concord. Evang. cap. 4. ex D. Augustino epist. 57. quæ est ad Dardanum, non sequi ex hoc ipsum in utero cognovisse salvatorem, sed exultationem istam seu subliationem factam fuisse, ut solent fieri miracula, scilicet divinitus in infante, non humanitus ab infante, ut loquitur D. Thomas 3. part. quæst. 27. art. 6. in Corp. utique ut duo illi gemelli Jacob & Esau in utero Rebeccæ collidebatur Genes. cap. 25. & sicut asina Balaam contigit ut ore aperto loqueretur quæ non intelligebat numeror. c. 22. ita Joannes subliierit novo quodam miraculo, etsi causam ipse non agnosceret.

Confirmat Jansenius suam responsionem ex eo quod hic apud Lucam cap. 1. v. 41. pro *exultavit*, non est idem verbum quod postea cum Maria dicit v. 47. *Et exultavit spiritus meus in Deo*, &c. ibi enim est *igalliaste*, hic verò *eskirtisten*, quod non significat lætatus est, sed saluti, aut exiliit: Nec obesse quod postea eodem c. 1. Luca v. 44. adjicitur quod exultavit *in* seu *præ gaudio*, quod non potuit esse sine cognitione? Nam, inquit Jansenius, Græcè pro *in gaudio* non est *en kara*, sed *en agalliaste*, quod gesticulationem magis significat, quàm gaudium seu lætitiã. Respondet enim gratis negari quod Baptistâ cognoverit in utero Salvatore[m], & quod ex istâ cognitione præ gaudio exultaverit: unde ad confirmationem dico cum Jansenio, Joannem Baptistam in utero equidem subliuisse, juxta quod significat verbum Græcum ab ipso interpretatum, verùm tamen subliitione istâ gaudium suum testatum fuisse, ita ut gaudium ac lætitiã de Salvatore presentia ab eo fuerit ex cognitâ causâ gaudendi & subliiendi.

Nec

VII. Nec nocet quod dicit Janenius Gre- cum pro *in gaudio* habere *agallassie* quod significat gesticulationem, nam significat quoque gaudium quod gesti- endo & exiliendo se prodit: quare cum tale fuerit Sancti Joannis Baptistæ gaudium, idè quod Græcè dicit Jan- senius sonare gesticulationem, Syrus & vulgata reddiderunt gaudium: ut proinde omninò hærendum sit versio- ni nostræ vulgatæ & sententiæ tot & tantorum Patrum.

VIII. Confirmatur adhuc evidentissimè & ad hominem, nam Janenius ipse ibidem observat quod cum Maria di- cit: *Et exultavit spiritus meus in Deo sal- lutari meo*, pro *exultavit* sit græcè *igal- lassie*, sed exultatio quæ fuit in Beatâ Virgine, non fuit gesticulatio sine cog- nitione, ergo nec in Divo Joanne Bap- tistâ *igallassie* derivatum ab eodem ver- bo, sed significat lætitiâ & gaudium præ quo subsiliit Joannes. Et optimè quidem, nam ut ait Eustathius apud Cornelium. Hic *agallassie* dicitur quasi *agazo*, idest admiror vehementer, quod supponit cognitionem. Maneat ergo ratum Divum Joannem Baptistam, in utero accepisse usum rationis: quod cum ita sit, ergo idem de D. Iosepho indubitatum esto.

IX. Probatur secundo, quia acceleratio rationis videtur debere sequi ex sancti- ficatione in utero: nam cum ut supra ostendimus sanctificatio in utero sit propter futuram eminentem sanctifi- cationem supra ceteros sanctitatem & excellentiam, quid ad hoc profuisset sanctificatio in utero amplius quam sancti- ficatio extra uterum, nisi uterina con- juncta fuisset cum dono utendi ibidem illâ, quod est usus rationis: ut sic ex tunc sanctificatus in utero aptus esset mereri & crescere in gratiâ.

X. Nec valet si dicas gratiam uterinam fuisse uberiorem quàm fuisset extra ute- rina ex quo uterina est à Deo immédia- tæ & extraordinaria, extra uterina verò ab eo mediante Sacramento, & or- dinaria: Nam potuisset Deus gratiæ ordinariæ Sacramenti, augmentum addere prout fecit multis insigniter prædestinatis, qui mox à cunis dederunt signa futuræ sanctitatis.

XI. Non etiam valet si dicas uterinam il-

lam ad aliud fuisse utilem, si nimirum contigisset sanctificatum in utero mori. Non, inquam valet, tum quia Deus non dat illam nisi intuitu futuræ sancti- tatis & excellentiæ eximie ad quam sanctificatum prædestinavit, ac conse- quenter omninò necessarium est, ut ita sanctificatus exeat utero & vivat: tum etiam quia nimis falsum est quem- quam sanctificati in utero ex aliâ cau- sâ quam propter futuram aliquando sanctitatem excellentem: aliâ dare- tur occasio dicendi omnes infantes in utero mortuos fuisse ibi sanctificatos ne perirent, quod est contra doctri- nam totius Ecclesiæ & omninò Pela- gianum.

Quod si *bonum est viro cum portave- rit jugum ab adolescentiâ suâ*, Threnor. cap. 3. vers. 27. nam proverbium est *adolescens juxta viam suam etiam cum se- nuerit non recedet ab eâ*, Proverb. c. 22. vers. 6. quanto melius erit D. Iosepho statim à conceptione suâ incepisse at- que id quidem tam excellenti modo, cum gratiâ tam copiosâ, & remoto fomite?

CAPUT ULTIMUM.

Affertur aliud argumentum probans simul sanctificatio- nem in utero & rationis ac- celerationem.

UESTIO non nova est quid causa sit, quod cum virtus sit secundum naturam ra- tionalem, eaque dulcior & omnibus partibus melior vi- tio, non omnes tamen illius semi- tas terant? hujus nodi solutio est quod homo depravatus est per pecca- tum, cumque appetitus inordinatus antequam ratio expurgaretur duxit diu extra viam per abrupta sensuali- tatis.

Quod ut melius concipias, finge duos socios viam eandem peragere habentes: si illorum unus summo mane ante lucem surgens, viam suam arripit, al- ter verò interim dormit usque ad mul- tam lucem: nonne iste prior tam multâ viam

ynopsis

agnabit
D.
Iosephi
SV

xii

R

ii